

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 273. Et introeuntes in monumentum viderunt iuuenem sedentem in
dextris. v. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

lantibus affulget per rimas sensuum in animam suam. nam oculis corporeis, sole naturæ huius monstrante, viderunt lapidem reuolutum à monumento. Vnde, si acutæ fuissent intelligere poterant, iam resurrexisse Dominum, si verborum eius, de tertia die, memores fuissent; vel certe inde esse ablatum.

Domine Deus non solum homo natura sua est valde ignorans, antequam principia & terminos acquirat, tunc enim est instar tabulæ rasæ; sed etiam quando iam principia & terminos hausit, in peruidendis sequelibus. O Deus supera obsecro & expugna in nobis istos stupores, primum per lumen tuum, deinde per bonos magistros rationalis disciplinæ & aliarum artium, & ne permittas obsecro, vt nobis fingamus pessima idola: Ego cuncta probe intelligo. cæteri homines, videntur mihi esse fungi, vel capita asinina. Quod ego non intelligo id certe est extra cuncta intelligibilia. & : Ego penetraui omnem veritatem; quod iste Homo dicit non est inter omnia ista quæ ego noui: ergo iste errat. O Idola domus Israel, quæ tamen indies fabricantur maxime ab ijs, qui papistas dicunt idololatrias in templis, cum ipsi sint idololatræ maximi in capitibus suis.

§. 272. Erat quippe magnus valde, v. 3.

Quid hoc facit ad dicta? multum. causa datur cur discepraerine sceminæ de persona amolitura saxum, quod si paruum fuisset, ipsemet amoliri potuissent præsertim tres. ad hæc causa datur, quomodo factum sit quod de procal viderint lapidem iam reuolutum. Magna enim ex longinquo videntur, non pugilli & minuta.

Domine video iterum in his sceminis cæcitatē. viso saxo amoto tam valido, debebunt argumentari. Ecce lapis magnus amotus est ab ostio. ergo diuinitus vel humanitus. si humanitus ergo homo qui id fecit, iam corpus Domini procurauit, vel abstulit. non procurauit autem, quia si id egisset lapidem reuoluisset in locum suum, ergo abstulit corpus. Frustra igitur & sero venimus, si autem diuinitus amotum est saxum, procidamus ante Dominum & ei gratias agamus, qui nobis monumentum sine pretio aperuit. At nihil horum hic cernitur fuisse. sed ruditer esse processum.

§. 273. Et introeuntes in monumentum viderunt iuuenem sedentem in dextris. v. 5.

Vidimus sceminas intellectum habentes obscuratum in diuinis, humana tamen affectione bene dispositum & operantem, pro vt in tenebris suis.

suis probabiliter nouerant faciendum esse. Videamus nunc quo modo facientibus quod in se erat, de congruo data est gratia ueniendi ad plenam cognitionem ueritatis. Ingressa igitur sine multa ratiocinatione in monumentum, uiderunt iuuenem sedentem in dextris, coopertum stola candida. Ita est prima gratia & dispositio ad ulterius lumen fidei inducendum, nempe apparitio & presentia Magistri eruditori, qui bene dicitur esse iuuenis, quia officium quod gerebat in mentibus Denotarum erat initium ulterioris profectus.

Domine Iesu splendor aeternae gloriae, ualde detestor Pelagianos quibusne gratia tua dixerunt hominem posse obtinere uitam aeternam; sed & aequè detestor eos qui negant dispositiones ad gratiam seu praeparationes, & merita de congruo. utrosque hæc fœminæ] refutant, neque enim natura uiribus assequuta sunt resurrectionis Dominicæ ueritatem, neque etiam domi sedentibus, sed aliquid agentibus pro suo posse oblata est copia magistri.

§. 247. *Et obstupuerunt.* v. 5.

Quia rem inopinatam uidebant, rem admirandam, uiuentem in sepulchro, iuuenem pro uito, sedentem pro iacente, stola candida fulgentem pro inuoluto in sindone. sanè merito obriguerunt timidæ creaturæ. certe mihi ipsi frigidus per ossa cucurrisset sudor, arrectæque fuissent comæ, & uox faucibus hæsisset, hoc enim est obstupescere, & se loco monere uix posse.

Fateor connaturale esse homini horrere apud mortuos, & in tenebris, & si cui uere appareat aliquid quod non est naturalis occurfus, ac hominem sibi fingere phantasmata, & spiritus à se uisos imaginari quando nihil tale subest, & ex talibus imaginationibus tremere & expauescere est perquam fatuum & melancholicorum proprium: fingere autem & mentiri est plane nequam factum, & merito puniendum à magistratu, quia talibus mendacijs non solum læditur ueritas & disciplina publica, sed etiam saepe iustitia & honor, & bonum fortunæ proximi grauiter læditur. Bonum est huiusmodi spirituum speculatores cito coram magistratibus conueniri, ut honor suus cuique integer seruetur, etiam mortuis.

§. 275. *Qui dixit illis nolite expauescere.* v. 6.

Iam incipit operari Magister datus fœminis deuotis, ex Dei misericordia, & prodit se quod non sit angelus malus, nam quæ in ipsarum fornicatarum corde & animo erant, discrete aperit eis, nempe pauorem, ut per hoc eas disponat ad cætera percipienda & credendum sibi. Disponit, quia